

Der udspandt sig i tilslutning hertil en debat, i hvilken foruden de nævnte følgende medlemmer deltog: *Helge Nielsen* (S), *Viggo Hauch* (V), *Aage Fogh* (RV), *Morten Lange* (SF) og *Grøndahl* (Uafh).

4. Den 4. april 1963 anmeldtes i folketinget (F. sp. 4988) følgende forespørgsel til undervisningsministeren af *Søgaard*, *Kaj Andresen*, *Henry Christensen*, *Damsgaard*, *Ninn-Hansen*, *Thestrup*, *Helge Larsen*, *Grethe Philip*, *Morten Lange* og *Iver Poulsen*:

„Kan ministeren give en redegørelse for den praksis, der anvendes ved uddeling af midlerne under ungdommens uddannelsesfond?“

Fremme af forespørgslen vedtoges ¹⁷/₄ (F. sp. 4998).

Forespørgslen foretoges ²⁵/₄ (F. sp. 5197).

Som ordfører for forespørgerne begrundede *Søgaard* (S) forespørgslen således:

„Både hos tingets medlemmer og hos befolkningen i almindelighed har der tid til anden fundet diskussion sted angående fordelingen af midlerne fra ungdommens uddannelsesfond. Denne diskussion er naturligvis forstærket, efterhånden som større og større beløb er blevet stillet til rådighed for fonden, og vel ikke mindst i forbindelse med den sag, som i øjeblikket verserer vedrørende Københavns aftenseminarium, en sag, som jeg forstår er til undersøgelse i justitsministeriet, og som jeg da heller ikke skal drage ind i debatten i dag.

Men til denne debat ude omkring er også føjet nogle avis-kronikker, som viser den store interesse, der er for uddannelsesfondens, specielt for lovens virkninger på grundlag af den meget hurtige opbygning siden 1961. Det er ikke alene de studerende selv, men langt, langt videre kredse, som har vist interesse for spørgsmålene omkring ungdommens uddannelsesfond. Derudover har de bevillende myndigheder naturligvis altid pligt til at påse, at de bevillgede midler bruges til det formål, som loven foreskriver.

Det er på denne baggrund, vi har stillet den forespørgsel til den højtærede undervisningsminister, om ministeren kan give en redegørelse for den praksis, der anvendes ved uddeling af midlerne under ungdommens uddannelsesfond.“

Undervisningsministeren besvarede forespørgslen med en indgående redegørelse, der mundede ud i bebudelsen af en landsomfattende undersøgelse af de rejste spørgsmål. „Det er,“ udtalte mini-